

Maranatha Mare
Augustus 2021
Jaargang 48 No 7

Een schoongewassen ziel

Je zou denken dat je jezelf kent? In ieder geval als je al vele decaden met jezelf hebt doorgebracht. Als je van alles hebt meegemaakt en lette op je eigen reacties. Dan weet je het toch zo een beetje over jezelf?

Mensen die een groot verlies lijden, hun leven radicaal veranderd, ontdekken vaak dat ze zichzelf helemaal niet zo goed kennen. Plotseling komen emoties naar boven en reacties naar voren die hun volkomen vreemd zijn. Dat hebben ze niet verwacht. Dit wisten ze niet van zichzelf. Ze voelen vaak dat ze daar gek van worden. Maar dit hoort er allemaal bij. Na een hele grote schok en een totale ontwrichting van je leven weet de psyché niet hoe om te reageren. Die zoekt nog de weg. Het duurt even om die te vinden, om jezelf weer te vinden.

Na een traumatische ervaring is het ook zo. Onbekende emoties en vreemde reacties ervaren mensen in zichzelf. Het voelt alsof ze zichzelf niet kennen. Een heel proces moet verlopen totdat ze weer “zichzelf” kunnen voelen.

augustus 2021 - 2

Een vrede die je hoop voedt en je moed laat houden. Ook als je – vroeg of laat – (meer) teleurstellende ervaringen hebt.

Na meer dan zestig jaar met mezelf leven, dacht ik dat ik wel een idee heb van hoe ik zou voelen en reageren in verschillende situaties. Toen kwam deze vreemde wereld waarin we ons het afgelopen anderhalf jaar bevinden.

De eerste maanden was het: even kijken. Wat is veranderd en wat is hetzelfde gebleven? Wat van de verandering is moeilijk en wat biedt nieuwe mogelijkheden? Waarin liggen de gevaren – voor je gezondheid, voor je financiën? Toen we dat allemaal zo'n beetje bekeken hebben, konden we ons aanpassen aan de nieuwe omstandigheden en doorgaan met wat gedaan moest worden. Of zo heb ik gedacht.

Ergens in die tijd werd het anders. Anders dan ik mezelf kende. Wat het was kan ik eigenlijk niet zeggen. In de loop van mijn zestig plus jaar was ik bekend met vreugde en leed, met pijn en verdriet, met dankbaarheid en zegen, met angst en stres, met gedeprimeerd voelen – het volle spectrum van menselijke ervaring.

Maar dít was anders. *Zwaar en troebel*. Alsof ik woonde op een vreemde planeet zonder zuurstof of plantengroei. Toch overleefde ik – zonder adem, zonder voedsel, zonder energie, zonder creativiteit.

Plotseling op een dag, na iets van twee maanden, was dit weg. Ik voelde weer “mezelf”. Adem en leven stroomde weer in. Ik was weer thuis op planeet aarde. Ik kon weer genieten van alles om mij heen.

Hoe leuk was het om te gaan wandelen. Om de frisse lucht in te ademen. Gefascineerd van de vogelzang – de rijke verscheidenheid, de complexe melodiën, de klanken van vreugde en vrolijkheid. De mooie bomen. Al dat groen, de vormen en verscheidenheid van bladeren. En de wolken, hun vormen en kleuren in het bijzonder met zonsondergang.

Zwaar en troebel is plotseling *licht en helder* geworden. Op de ene of andere manier was dit iets van “nieuw leven” – een gereinigde ziel. Mooie muziek gaf me altijd al dat gevoel van het schoonwassen van de ziel. Dat is nu uitgebreid tot alles wat mooi is en waar van genoten kan worden: kleur, klank en vorm in de natuur en kunst, mooie woorden en de kunst van taal. Dit alles stemt tot verwondering. En verwondering is de menselijke reactie op God.

Yolanda Dreyer

augustus 2021 - 3

Een vrede die je hoop voedt en je moed laat houden. Ook als je – vroeg of laat – (meer) teleurstellende ervaringen hebt.

Gemeentenieuws

Op zondag 8 augustus om 10h00 is het zover: wij starten weer met onze wekelijkse erediensten. Wij vieren de weerziens met koffiedrinken boven in de zaal. Wij houden ons wel aan de Covid maatregelen: mondkapjes op, handen ontsmetten en temperatuur meten bij ingang naar de kerk.

Met spijt hebben wij kennis genomen van het bericht dat Jan Willem zijn ontslag als onze kantoor manager heeft genomen. Jan Willem heeft in Februari 2017 overgenomen van Arma Blaauwhoff en met veel enthousiasme en energie zijn taken op zich genomen. Hij was een belangrijke onderdeel van de gemeente en wij zullen je tegenwoordigheid in het kantoor missen. Van harte bedankt voor je werk Jan Willem, "much appreciated!".

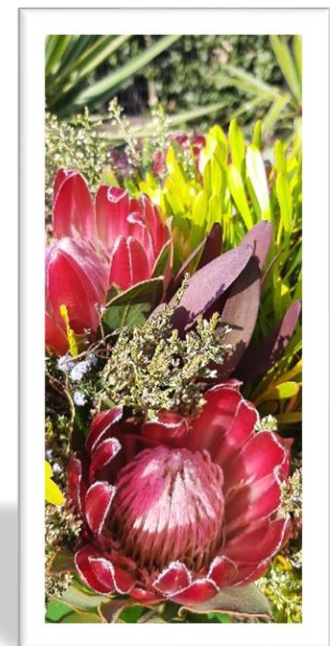
De kantoor administratie zal overgenomen worden door Irene Sloomweg. Wij zoeken nog uit hoe wij de taken van Hanja en Jan Willem zullen verdelen tussen Irene en anderen, en de praktische implicaties van de uitvoering van Irene 's taken vanuit Brits.

Intussen zijn er steeds meer gemeenteleden die gevaccineerd zijn. Helaas zijn er ook een aantal gemeenteleden die Covid gehad hebben, goed ziek zijn geweest en gelukkig ook weer beter geworden zijn.

Bedankje

Op zondag 20 juni mocht ik deze prachtige proteas in ontvangst nemen. Zowat twee weken lang mocht ik ervan genieten. Hartelijk dank aan de gemeente, dit werd erg gewaardeerd!

Jan Willem Hoorweg

‘Stel je verwachtingen bij naar bóven’

Het was een teleurstellend jaar

In 2020 en 2021 stagneerde ons leven. En we raakten teleurgesteld. Volgens voorganger Niels de Jong heeft dit laatste alles te maken met verwachtingen. ‘Als die gaan over wat hier en nu moet gebeuren, kun je zomaar in de situatie van de Israëlieten van Psalm 85 terechtkomen.’

Afgelopen jaar hebben we waarschijnlijk allemaal zo onze teleurstellingen gehad. Je had je zo verheugd op een bijeenkomst, maar die kon niet doorgaan. Je had iemand graag in de armen willen sluiten, maar dat kon niet. Je wilde dolgraag naar de kerk die je lief is, maar die was alleen online of met gepaste afstand bereikbaar.

Iedereen kent waarschijnlijk – ook los van corona – zo zijn of haar teleurstellingen. Die droombaan viel toch tegen. Die partner bleek toch niet de ideale. Je kind maakt keuzes die je verdriet doen. Je krijgt nauwelijks erkenning voor je werk. De politiek, de samenleving en het klimaat gaan een kant op die je zorgen doen toenemen...

Niet zo fantastisch

Dan denk ik aan Psalm 85. Een psalm die stamt uit een periode van teleurstelling. De context van dit gebed is namelijk dat er een einde was gekomen aan een flinke tijd van ballingschap van het volk Israël. Na tientallen jaren in Babel opgesloten te hebben gezeten, was men vrijgekomen en naar Juda teruggekeerd. En de verwachtingen waren zeer hoog geweest. Een nieuwe tijd zou aanbreken, alles zou weer goed zijn. Maar toen men uit de ballingschap was teruggekeerd, was het allemaal niet zo fantastisch als gedacht. Het viel zelfs zwaar tegen en de teleurstelling was groot. Het was niet eens een oud normaal – het was nog veel minder dan dat.

De hemel op aarde

Maar in die situatie is er bij de dichter van Psalm 85 verlangen naar een woord van Boven. ‘Ik wil horen wat God ons zegt’ (vers 9). En er komt ook een woord door van de andere kant! Je zou het een profetie kunnen noemen – een woord van God dat doorgegeven mag worden. Nu kunnen zulke profetische uitspraken vlijmscherp en kritisch zijn, maar dit keer is het positief. De Heer spreekt woorden van vrede tegen Zijn volk, Zijn getrouwen (vers 9). Zo is God. Hij heeft

augustus 2021 - 5

Een vrede die je hoop voedt en je moed laat houden. Ook als je – vroeg of laat – (meer) teleurstellende ervaringen hebt.

goede woorden voor hen die Hem trouw zijn, ook al kennen ze zo veel teleurstelling.

Gods hulp is onderweg, want er staat: 'Voor wie Hem eren is Zijn hulp nabij' (vers 10). Die woorden gaan erover dat God zelf komt. 'Zijn glorie komt wonen in ons land' (vers 10). Met deze woorden wordt de blik van die teleurgestelde mensen op God gericht, naar wat God in de toekomst gaat doen. God is er nog niet klaar mee. En die toekomst van God blijkt mooier dan gedacht. 'Trouw en waarheid omhelzen elkaar, recht en vrede begroeten elkaar met een kus, uit de aarde bloeit de waarheid op, het recht ziet uit de hemel toe' (vers 11 en 12). 'Zo zal Ik het eens maken,' zegt God. 'Het wordt de hemel op aarde, alles zal kloppen.'

Het beste moet nog komen

Hier wordt de mensen niet gezegd dat hun verwachtingen te groot waren toen ze terugkeerden naar Juda. Nee, eerder dat hun verwachtingen te klein waren. Hun verwachtingen waren te veel gericht op hun eigen tijd, generatie, volk en leven in en rond Jeruzalem. Maar Gods toekomst is veel grootser en beslaat de hele aarde. Het duurt langer dan gedacht, maar het wordt niet minder mooi. Het wordt mooier. God zelf zal dat maken.

Leer ermee leven

Als je teleurgesteld bent, kan dat een teken zijn dat je verwachtingen vooral gingen over wat hier en nu moest gebeuren. En als ál je verwachtingen gaan over wat hier en nu moet gebeuren, kun je zomaar in de situatie van de Israëlieten uit Psalm 85 terechtkomen. Dat het leven tegengevallen is. Dat je dromen niet zijn uitgekomen, of maar deels. Of dat je inzet niet geleid heeft tot goede resultaten of tot herstel van dingen. Een wereld zonder God zegt in zulke gevallen: leer ermee leven. Of misschien wel: pech gehad, niets meer aan te doen. Of zelfs: tja, had je toch slimmer of sneller moeten zijn...

De Bijbel is ook realistisch over teleurstellingen, en er staat eerlijk dat het zeer kan doen. Maar Zijn woord leert ons een andere houding. Eentje van hoop, waarbij het beste nog moet komen. Zelfs als je jezelf niet kunt voorstellen hoe of wanneer.

Ook Psalm 85 wekt die hoop op. De waarheid komt aan het licht, er zal recht worden gedaan en er komt vrede. Het woord vrede is misschien wel het meest

kenmerkend voor de toekomst van God. God komt met Zijn rijk van vrede. Sjalom. Dat is welzijn in de ruimste zin van het woord. Niet alleen maar het ontbreken van strijd, maar groots welzijn. De dingen zullen weer kloppend en hersteld zijn, in harmonie.

Dat grotere plaatje

Wat je huidige situatie ook is en wat er ook tegengevallen is, korter of langer geleden: het christelijk geloof vraagt je niet je verwachtingen naar beneden bij te stellen, maar naar bóven. Je bent voor iets groters gemaakt, iets mooiers en beters dan je grootste dromen. En de mensen om je heen ook. En deze aarde ook.

Daarom vraagt het geloof van ons om ons niet blind te staren op de situatie nu. Om ons niet te laten bepalen door de teleurstelling die we nu ervaren – hoe reëel die ook is. Want er is een groter plaatje, waarin de dingen van ons – ook onze teleurstellingen – worden meegenomen. Dat grotere plaatje is de toekomst waarmee God bezig is.

Niet altijd logisch

Hoe weet je dat dit niet te mooi is om waar te zijn? Dankzij Jezus. Wanneer je naar Hem kijkt, zie je dat God ons zeker te hulp is geschoten. Als je naar Hem kijkt, zegt het Johannesevangelie, zie je Gods glorie die onder ons kwam wonen (Johannes 1:14). Als je naar Jezus kijkt, zie je hoe ver trouw gaat, hoe mooi de waarheid is, hoe Hij het recht bracht en er vrede geschonken werd. Jezus ontsluit nog steeds die vrede voor Zijn volgelingen. Jezus zei namelijk: 'Mijn vrede geef ik jullie.' Dat is een van de geschenken van de levende Jezus aan Zijn volgelingen. Een voorproef van het grote vrederijk dat eens komt.

Het is een vrede die geen teleurstellingen voorkomt. Het is een vrede te midden van een wereld die teleurstelt. Te midden van mensen die tegenvallen en situaties die maar niet beter worden. Een vrede die niet altijd logisch is en zelfs alle verstand te boven gaat (Filippenzen 4:7). Een vrede die tegelijk voorkomt dat je cynisch wordt of een diepe frustratie of onvrede ontwikkelt. Een vrede die je hoop voedt en je moed laat houden. Ook als je – vroeg of laat – (meer) teleurstellende ervaringen hebt.

Tekst: Niels de Jong

<https://visie.eo.nl/artikel/2021/06/stel-je-verwachtingen-bij-naar-boven>

augustus 2021 - 7

Een vrede die je hoop voedt en je moed laat houden. Ook als je – vroeg of laat – (meer) teleurstellende ervaringen hebt.

Wat kun je met de genezingsverhalen van Jezus als je in 2021 ziek bent?

Ziek zijn is een eenzaam proces, ontdekt Alain. Wat hebben Bijbelse voorbeelden van ziekte ons te zeggen? En hoe ga je met ziekte om als je niet geneest, hoe gelovig je ook bent? Een pleidooi om ziek zijn op een Bijbelse manier in het licht te zetten.

Er viel iets op mijn teen tijdens een stompzinnig huiselijk ongelukje. Direct was die teen blauw en kon ik er nauwelijks op staan. Deze situatie duurde een dag voort, en twee dagen, ja, zelfs na een week kon ik nog maar kleine rondjes lopen. Op zondag in de kerk kreeg ik een krukje met een kussentje waarop ik mijn voet mocht neerleggen. Ik voelde me een enorme aansteller, maar het was echt geen overbodige luxe. Tijdens het Onze Vader stond ik rechtop, maar bij elke bedeging die teen harder kloppen. Geen heel spannend avontuur, maar het deed me wel denken aan een nieuw theologisch project waarop ik sinds een jaar broed.

Genezen door Jezus?

Een van mijn volgende boeken gaat *ZIEK!* heten. Pin me daar niet op vast, want ik verzin elke dag nieuwe boektitels, maar dit idee zingt al een tijdje rond in mijn brein. Het idee is om zoveel mogelijk verschillende zieke mensen in de Bijbel te portretteren, en aan de hand van hun verhaal een theologie van het ziek-zijn te ontwikkelen. Dat is nog niet zo eenvoudig. De meeste mensen van wie in de Bijbel een ziekte wordt beschreven, genezen namelijk door een aanraking van Jezus. Dat zijn prachtige verhalen, maar kun je er ook wat mee als je anno 2021 ziek bent, en dol op Jezus, maar zonder dat hij je geneest?

Onlangs mocht ik preken over de dochter van Jairus. Ze is duidelijk al een tijdje dood, maar haar vader, een lokale synagogebestuurder, gaat met de moed der wanhoop naar Jezus toe. Jezus komt mee en merkt op dat het meisje alleen maar slaapt. Iedereen lacht Jezus uit, maar het meisje komt wel degelijk overeind. Twee dagen na die preek was ik op de herdenkingsbijeenkomst van mijn neef die slechts 33 werd. Zijn familie is net zo gelovig als Jairus, maar onze jongen stond niet op. Ik dacht ook aan een jeugdvriendin, die haar moeder jong moest begraven. Het verhaal van Jairus indachtig lieten ze de kist tot het laatste moment open. Misschien zou de moeder nog opstaan – maar dat deed zij niet. Het is netelig, ziekte en het geloof.

Eigen schuld, dikke bult

Zo is er ook een koppeling tussen ziekte en schuld. Ben je ziek? Dan heb jij vast gezondigd, of je ouders. In de Bijbel worden mensen voor straf melaats. De zieken die door Jezus gered worden, hebben dat vaak 'aan hun geloof te danken'. Andersom heb ik de redenering ook gehoord: jij wordt niet genezen omdat je niet genoeg gelooft. Zodra je ziek wordt, word je een casus en zodra je een casus bent, heb je minder te vertellen over je eigen zaak. Je wordt geanalyseerd, geholpen of onder een microscoop gelegd, en jouw levenslot wordt gegoten in een narratief waar een ander zich veilig, vroom en onaantastbaar bij voelt. De seculiere variant hiervan zie je in de enorme hoeveelheid vingerwijzingen die met de coronapandemie gepaard ging: iets of iemand móest de schuld krijgen van een groeiend aantal besmettingen.

Eenzaam

Over die teen maakte ik grapjes en daarmee basta. Maar echt grappig was het niet. Het had als gevolg dat ik minder goed kon werken en functioneren, maar kreeg ook impact op mijn directe omgeving. Mijn vrouw moest me naar de kerk rijden als ik voorging, ze liet de hond 100% van de keren uit, nam mijn stofzuigbeurten over. Een ziekte raakt nooit maar één persoon – vraag maar aan de geliefden van mensen met depressies, kanker, coeliakie. Het gaat om een minuscuul stukje ongeluk in de wereldgeschiedenis, die teen van mij, maar voor mijn vrouw en mij is dit een lange week.

Genoeg over die teen – ik schrijf natuurlijk over veel grotere zaken. Ik groeide op met een moeder die diabetes had, en meedenken over bloedsuikers was vast onderdeel van onze gezinscultuur. Ik was wekelijks bezoeker van een vriend die langdurig diep depressief was. Andere voorbeelden kun je vanuit je eigen leven wel invullen. Weet je wat mij het diepste treft aan dit soort situaties? De eenzaamheid van de ziekte. Behalve je 'inner circle' is er niemand die veel gedachten wijdt aan hoe jij elke minuut van je leven met een beperking en/of pijn te kampen hebt. Ze kijken niet op de ingrediënten van de voedselverpakking, ze zien niet dat die brug ontoegankelijk is voor rolstoelen, ze lachen om gebarentolk Irma. Wat ziekte in eerste instantie doet, is jou op jezelf terugwerpen.

augustus 2021 - 9

Een vrede die je hoop voedt en je moed laat houden. Ook als je – vroeg of laat – (meer) teleurstellende ervaringen hebt.

In het licht

En dus moet de genezing, en de theologie die daarbij hoort, iets te maken hebben met de zichtbaarheid van de zieke. De vrouw die twaalf jaar lang fulltime ongesteld en dus onrein is, mag Jezus aanraken. De man die nooit ergens bij kon zijn, wordt door zijn vrienden door het dak gehesen. De man die vanwege zijn blindheid als zondaar wordt gezien, wordt door Jezus als volwaardig medemens gezien. Het eerste wat er moet gebeuren met zieke mensen in het koninkrijk van God, is dat ze worden opgetild uit het vergetelhoekje waarin de hysterisch bange maatschappij hen heeft gestopt omdat hun aanblik alleen al ons herinnert aan onze eigen kwetsbaarheid.

Op een van de belangrijkste momenten in de Bijbel, het moment bij de brandende braamstruik, zegt God tegen Mozes: 'Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk eraan toe is, ik heb hun jammerklachten gehoord, ik weet hoe ze lijden. Daarom ben ik afgedaald om hen te bevrijden'. Zien, horen, weten – en toenadering zoeken. Dat is de blauwdruk van een gelovige kijk op de zieke medemens.

Geschreven voor Lazarus door **Alain Verheij**

<https://lazarus.eo.nl/blogs/hoe-kijk-je-als-moderne-gelovige-naar-ziekte-en-genezing>

Dat bleh-gevoel heeft een naam: languishing (en zo ga je ermee om)

Languishing, of ook wel wegwijnen, is een gevoel van stagnatie en leegheid, en we hebben er in de pandemie steeds meer en vaker last van. Wat is het precies en hoe ga je ermee om? Flow's Bente zocht het uit.

Een vriendin van me wees me laatst op een artikel van The New York Times over languishing. 'Dit is het!' typte ze onder de link die ze naar me stuurde. 'Dit is wat ik al weken voel.' En ze is niet de enige. Als ik het er met andere vrienden, familie en collega's over heb, herkennen ze het gevoel van wegwijnen allemaal. We wisten alleen niet dat er ook een woord voor was.

Psycholoog Adam Grant schrijft in zijn artikel dat languishing voelt alsof je maar wat aanmoddert in je leven. Je gaat op automatische piloot door de dagen heen. Je bent niet depressief, maar je helemaal kiplekker voelen is ook niet aan de orde. Sterker nog: het voelt alsof je door een dichte waas naar je eigen leven

augustus 2021 - 10

Een vrede die je hoop voedt en je moed laat houden. Ook als je – vroeg of laat – (meer) teleurstellende ervaringen hebt.

kijkt. Er is geen focus, geen fut, geen motivatie om ook maar iets te doen. En dat is geen pretje. En ook niet iets om te negeren.

Je bent niet alleen

Dan kan het al helpen om te weten dat het gevoel een naam heeft, en dat je niet gek óf alleen bent. Hoe fijn zou het zijn om op een hoe-gaat-het-met-je niet te antwoorden met 'goed' of 'prima' maar met: 'eerlijk gezegd voel ik me niet goed.' Nu we een naam kunnen plakken op wat we voelen, wordt het een stuk makkelijker om open te zijn over onze stemming.

Hoe ga je om met languishing?

Als we het gevoel herkennen, is het ook fijn om te weten hoe we ermee om kunnen gaan. Adam Grant geeft ons een paar handvatten.

1. Zo noemt hij dat het helpt om in een 'flow' te komen. Dit is een staat van zijn waarin je je besef van tijd, plaats en jezelf voor even verliest. Je gaat zo op in een project (zoals puzzelen, schilderen of muziek maken) dat je even vergeet waar je bent. Vind een activiteit of een uitdaging waar je blij van wordt en die niet te veel energie kost (want focussen lukt nog niet goed). Voor mij is dat breien, voor een vriendin is dat lezen en voor weer iemand anders kan dat het verzorgen van planten zijn.
2. Grant schrijft ook dat het kan helpen om tijdsblokken voor jezelf in te plannen waarin je niet gestoord wordt. Dit kan tijdens je werk zijn (zet je mailbox voor even uit, geef aan je huisgenoten aan dat je niet gestoord wil worden) of in je vrije tijd (zet je telefoon voor even op stil of leg hem in een andere kamer). Op die manier vind je je focus weer makkelijker terug.
3. Volgens Grant helpt het om je te focussen op de kleine dingen, de kleine overwinningen. Het uitlezen van een boek, het succesvol stekken van een plantje, het afmaken van een project. Juist met deze kleinere uitdagingen vind je voorzichtig je enthousiasme weer terug.

En dan nog een vierde tip van Grant: accepteer het gevoel. Het zit niet tussen onze oren, het is een gevolg van de omstandigheden waarin we op dit moment met zijn allen zitten. Dat we niet depressief zijn, betekent niet dat we niet aan

het worstelen zijn. Dat we niet burned-out zijn, betekent niet dat we floreren. En dat hoeft ook niet. Beseffen dat het niet gek is om je zo te voelen en dat je niet alleen bent, brengt al wat licht aan het einde van de tunnel.

Tekst **Bente van de Wouw**

<https://www.flowmagazine.nl/psyche-mental-health/bleh-gevoel-heeft-naam-languishing.html>

Diaconie project voor 2021 – Joke de Jong

Wij willen graag wat extra aandacht geven aan een groep ouderen mensen in Park Sorg centrum. Van de 320 inwoners van de centrum zijn er ongeveer 70 inwoners die extra hulp en ondersteuning nodig hebben, zij krijgen geen hulp van familie of vrienden. Deze inwoners, mannen en vrouwen, hebben maandelijks toilet artikelen en snoepgoed en kleding nodig.

Als u het kan veroorloven en wil helpen kunt u extra boodschappen meenemen wanneer u voor uw eigen gezin inkopen doet. U kunt een of meerder artikelen kiezen van de volgende lijst. Alles is van harte welkom, er is geen bijdragen die te klein of onbelangrijk is. U kunt het meebrengen naar de kerk en aan Joke of Wanda of Clyde geven.

De lijst: bad zeep, toilet papier, tandpasta, shampoo, deodorant, scheermesjes, scheerschuim, body lotion, hand crème, body en hand wasmiddel, Ensure, papieren zakdoekjes, keukenrol, koffie, thee, suiker, melkpoeder of long-life melk, koekjes, snoepjes, chocola, chips, soep, Milo, chocolademelk, sokken, beanies, pyjamas, ondergoed, sjaals en truien.

Dienstrooster augustus 2021			
	zondag 8 aug Koffiedrinken	zondag 15 aug	zondag 22 aug
1	Ferry van der Kuil	Hilde Herholdt	Jan Willem Hoorweg
Bloemen	Ellen van der Kuil	Peggy Mijne	Frouk Smal
Koffie	Frouk / Tanya		
	Zondag 29 aug		
1	Eddie de Jong		
Bloemen	Joke de Jong		

Onze getallen zijn nu nog minder vanwege corona, er is niet heel veel speling om uitgebreide roosters samen te stellen. Ik zet alleen maar namen in voor dienstdoende ouderling en bloemen, de rest doen wij dan met vrijwilligers – wie er ook al is op die zondag. Laat het mij weten als u graag bloemen wil brengen of de schriftlezing wil doen op een zondag.

Agenda augustus 2021		
zondag 8 augustus	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer Koffiedrinken
zondag 15 augustus	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer
zondag 22 augustus	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer
zondag 29 augustus	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer

Verjaardagen augustus 2021		
maandag 2 augustus	Chantal Strydom	011 436 0210
zondag 8 augustus	Christina Schmidt	084 418 9575
donderdag 12 augustus	Ethan Griesel	078 503 2142
maandag 23 augustus	Linda Steinman	011 234 5857

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneeweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor	Irene Slootweg nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 011 478 1082 estruct@iafrica.com
Organist	Johan van Staden 082 928 5874 jvstaden@webmail.co.za